

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Svccinctam Doctrinarum Asceticarum Svmmam Comprehendens - Quam
ad majorem omnium in Ascési proficere cupientium utilitatem ac
subsídium

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1685

§. 2. De Votis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48214)

§. II.

De Votis.

I. Est promissio DEO deliberatè facta de bono possibili & meliori; de quo quatuor specialiter notanda sunt Alacetæ.

II. Primum est, ut certò sibi persuadeat, hanc votorum, quæ in Religione nuncupantur, triadem esse præcipuum instrumentum adipiscendæ perfectionis, id quod more suo S. Thomas solidè sequentibus verbis demonstrat. Religionis Status tripliciter potest considerari. 1. Secundùm quod est exercitium tendendū ad perfectionem, & quantum ad hoc requiritur, quòd aliquis à se removeat illa, per quæ posset impediri, ne totaliter ejus affectus tendat in DEUM, in quo consistit perfectio charitatis. Hujusmodi autem sunt tria. Primum quidem cupiditas exteriorum bonorum, quæ tollitur per votum paupertatis, Secundum autem est concupiscentia sensibilibum delectationum, quæ excluditur per votum Continentiæ. Tertium autem est inordinatio voluntatis humanæ, quæ excluditur per votum obedientiæ. 2. Considerari potest Status Religiosus, secundùm quod quietat animum ab exterioribus sollicitudinibus, secundùm illud Corinth. Volo vos sine sollicitudine esse; hæc autem sollicitudinis secularis inquietudo præcipuè ingeritur homini circa tria, primò circa dispensationem exteriorum bonorum, & hæc sollicitudo per votum paupertatis homini aufertur. Secundò circa gubernationem uxoris & Filiorum, quæ amputatur per votum continentiæ. Tertio circa dispositionem propriorum actuum, quæ amputatur per

per votum obedientiæ, quo aliquis se alterius dispositioni committit. 3. Considerari potest Status Religiosus, secundum quod est quoddam holocaustum, per quod aliquis se & sua totaliter offert DEO; habet autem homo triplex bonum secundum Philosophum. Primò quidem exteriorum bonorum, quæ quidem totaliter aliquis DEO offert per votum voluntariæ paupertatis. Secundò autem bonum proprii corporis quod aliquis præcipuè offert DEO per votum continentiæ, quo abrenunciat maximè delectationibus corporis. Tertiò bonum animæ, quod aliquis offert DEO totaliter per obedientiam, quâ aliquis offert DEO propriam voluntatem, per quam homo utitur omnibus potentijs & habitibus animæ.

III. Alterum est, ut singulorum votorum in particulari naturam & obligationem bene cognoscat; quam quidem cognitionem ex libris Ascetarum, maximè ex Alphonso Rodriguez p. 3. tr. 3. & sequentibus, facillè haurire poterit.

IV. Tertium est, ut tam felicitatem eorum, qui vota ejusmodi offerunt liberaliter, & studiosè obseruant, quàm eorum, qui ea violare præsumunt, infelicitatem, & miserum Statum bene cognoscere, & hoc motivo velut principali stimulo se ad obseruantiam illorum excitare studeat. Quem in finem prædest sequentem S. Ambrosij sententiam in memoria habere, quâ utrumque hoc motivum Virgini cuidam lapsæ sic ante oculos posuit: Unde incipiam, inquit, quod primum, quod ultimum dicam? Bona commemorem, quæ perdidisti? an mala defleam, quæ inuenisti? Eras Virgo in Paradiso DEI, utique inter

flores Ecclesiæ: eras Sponsa Christi: eras templum DEI: eras habitaculum Spiritûs Sancti: Et cum dico toties, eras, necesse est, ut toties ingemiscas, quia nec es, quod fuisti. Incedebas in Ecclesia tanquam columba illa, de qua scriptum est: Pennæ columbæ argentatæ, & posteriora dorsi ejus in pallore auri. Spictebas ut argentum, fulgebas ut aurum, quando cum sincera conscientia procedebas. Eras tanquam Stella in manu Domini, nullum ventum, nullius belli turbulas pertimescebas. Quæ est ista subitanea conversio, quæ est ista repentina mutatio. De DEI Virgine facta es corruptio Satanz, de habitaculo Spiritûs Sancti tugurium Diaboli. Quæ incedebas ut columba, nunc lates in tenebris sicut stellio. Quæ fulgebas ut aurum propter virginitatis honorem, nunc vilior facta es lapide platearum, ut etiam indignorum pedibus concutieris. Quæ fueras Stella radians in manu Domini, veluti de alto ruens cœlo, lumen tuum extinctum est, & conversa in carbonem.

V. Quartum est, ut quoniam inter media principia ad exactam Votorum Religiosorum observantiam procurandam, est crebra renovatio votorum, maxime ea, quæ in Societate JESU cum præmissa, triennale collectione, & confessionis generalis institutione peragitur, bene cognoscere studeat, & naturam, & finem seu fructus hujus renovationis, & modum eandem solidè peragendi. Et Naturam quidem quod attinet breviter & bene eam S. Ignatius his verbis indicavit. Vota sua renovare, non est, obligatione novâ se stringere, sed ejus, quâ obstricti sunt, in Domino recordari, atque eandem confirmare, cum voluptate succedet (ut addit Rodriquez) animique alacritate iterando quod

quod semel factum est, eoque testificando, minime id mutare nos, quin potius gratos, aeternumque obnoxios ostendendo tanto Benefactori, qui nos inter suos esse jusserit, eamque nobis mentem injecerit, ac nisi jam nos ei in holocaustum obtulissemus, certe adhuc oblaturos, imò, si mille mundi forent, omnibus illius amore nuncium remissuros; si voluntates nobis, totidemque corda forent, omnia patiter eidem præbituros. Quam quidem alacritate, si pro eo, ac par est, hæc votorum renovatio fiat, nova haud dubie, nec vulgaris à DEO gratia initur; quemadmodum enim complacentia de peccato olim patrato, novum peccatum est, novaque injuria, ac novam pœnam exigens; ita vicissim voluptas, ac complacentia rectè facti bona, multumque divinæ bonitati accepta est.

VI. Jam verò finis seu fructus hujus renovationis, triplex à S. Ignatio rectè statuitur, nempe 1. *Devotionis augmentum*, quam experiuntur affatim, qui se ritè ei comparant. 2. *Excitatio memorie*, quâ obligationis, per quam DEO quisque adstringitur, recordatur, ut firmiter promissis steterit, virtutemque ardentioribus in dies animis imbibat. 3. *Major in sua vocatione confirmatio*: sicut enim generale tentationibus omnibus antidotum est, contrariarum virtutum actus exercere (quoniam contraria contrariis curantur) ita contra interiores tædij, displicentiæque motus, quibus Dæmon infestat, hæc votorum instauratio tutissimum est præsidium, quippe quâ & hostis paulatim exarmatur, & si quid fortè per incuriam, commissum aut omissum est, cum scœnore compensatur.

VII. Denique modus hanc renovationem instituendi optimus & solidissimus est, qui ex similitudine

cum imagine renovanda petitur, ut videlicet 1. Sordes & maculæ eluantur; id quod per generalem confessionem, & frequentem contritionem elicitam impletur. 2. Novi colores apponantur; quod fit per ipsam votorum renovationem, novaque alia proposita per varias meditationes excitata. 3. Velum obducatur, ne tam facile iterum per pulveres aut aures maculetur; id quod perficitur, dum radices & causæ imperfectionum indagantur, & efficacia medicina eas deinceps removendas excogitantur.

§. III.

Abnegatio sui.

I. Est summa rerum omnium vitæ Superbia oblivio, atque à suis voluptatibus recessio, ut S. Basiliius in reg. fusiùs disp. definit; de qua conari debet Asceta, ut cognitionem, æstimationem, & praxin sufficientem acquirat.

II. Et cognitionem quidem quod attinet, hæc non difficulter acquirat, si bene perpendat doctrinam à S. Dorotheo sequentibus verbis datam. *Partes Sancti & Majores nostri sibi ipsis Mundum crucifixi- gentes, per dura certamina, sese quoque mundo crucifixi- ciferunt. Nos verò videmur nobis ipsis mundum crucifixisse, quia reliquimus eum, & ad Monasteria divertimus; at nolumus nos Mundo crucifigere, ab huc enim in animo nostro vigent blanditiæ illius, ab huc in nobis ipsis affectum abscondimus. Compatimur illius gloriæ, compatimur delicijs & voluptatibus, compatimur ornamentis & vestibus, ob viles & inanes res delabimur plerumque ad pristinas ejus passionem*